

Arrest

nr. 321 497 van 12 februari 2025
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: 1. X (RvV X)
2. X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van X, X en X (RvV X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2 / 004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, in eigen naam, en X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van X, X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 25 september 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 3 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2025.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat S. DECOSTER *loco* advocaat S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), echtgenoten, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 2 juni 2024 en verzoeken beiden de volgende dag om internationale bescherming. Op 29 augustus 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), zowel ten aanzien van verzoeker als verzoekster, tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die dezelfde dag aan verzoeker en verzoekster aangetekend worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde Georgisch staatsburger van Georgische origine te zijn, geboren op 9 juni 1993 in het dorp Khelvachauri dat behoort tot de hoofdstad Batoemi van de autonome republiek Adzjarië. U bent gehuwd met G., T. (O.V. nr. XXXXXXXX, CGVS ref. XX/XXXXXX). Samen hebben jullie drie minderjarige dochters, D., N. (° 23/07/2019), D. E. (° 26/03/2017) en D. B. (° 28/11/2014).

U was sinds 2020 politiek actief voor de “Georgische Ontwikkelingspartij”. Uw partij kwam op bij de parlementsverkiezingen van 2020, maar geraakte niet verkozen. U was verantwoordelijk voor het aantrekken van nieuwe kiezers voor de partij in Batoemi en het communiceren met de lokale bevolking over hun problemen.

Op 7 maart 2023 nam u deel aan een anti-Russische betoging in Batoemi, waarvan uw partij de mede-organisator was. U was ook aanwezig en keek toe op het vredig verloop van de betoging. U werd, samen met andere betogers en uw collega D., gearresteerd. De volgende dag werd u vrijgelaten. U ging naar huis en uw vrouw belde een ambulance omdat u het bewustzijn verloor. Onderweg naar het ziekenhuis vertelde u wat u meemaakte, waarop het medisch personeel de politie verwittigde. In het ziekenhuis werd u ondervraagd door de politie. Hierna stuurde het ziekenhuis u naar huis. De volgende dag werd u thuis nog eens ondervraagd door de politie. Ze vroegen u om uw verklaringen aan te passen, maar u deed dat niet en u verklaarde opnieuw dat het de overheid was die u aanviel.

Uw vader baatte een hotel uit. In het hotel van uw familie weigerde u Russische toeristen omdat er al Oekraïense toeristen verbleven. De politie kwam toen en vroeg u waarom u de toeristen niet binnenliet. Dit gebeurde in een periode van twee à drie maanden na uw eerdere arrestatie dus tussen maart en juni 2023. Op 15 december 2023 werd u aangevallen op straat door onbekende mensen omwille van uw politieke activiteiten. Op 15 januari 2024 bracht een mevrouw, K...i of K...o, documenten naar u. Ze zei dat de overheid aan haar vroeg om de verkiezingen van 2020 te vervalsen en gaf hiervan de bewijzen aan u. U belde hierover naar K...n, de voorzitter van uw partij, en verstopte deze documenten in uw tweede eigendom in Zemo Adjara.

U verliet Georgië op 17 januari 2024. U reisde legaal met het vliegtuig tot Duitsland, waar u geen verzoek om internationale bescherming indiende. Na uw vertrek uit Georgië, op 26 april 2024 werd uw oudste dochter, B. aangevallen op straat. Op 29 april kwamen vervolgens mensen van de overheid naar uw huis op zoek naar de documenten die u verstopte.

Op 2 juni 2024 arriveerde u in België. Uw echtgenote en drie kinderen verlieten Georgië op 1 juni 2024 en arriveerden in België op 2 juni 2024. Op 3 juni 2024 registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) het verzoek tot internationale bescherming van u en uw echtgenote.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legden u en uw partner volgende documenten neer: een origineel document van uw partij, uw originele identiteitskaart en die van uw partner, uw origineel paspoort, jullie originele huwelijksakte, de originele geboorteaktes van jullie drie kinderen, originele documenten van de politie (een klacht d.d. 12 april 2024 met enveloppe, een aanvraag d.d. 15 mei 2024, verklaring bij politie d.d. 2 mei 2024, een bevestiging dat burens gehoord werden door de politie d.d. 29 april 2024), een origineel attest van een ngo, een originele volmacht, originele medische documenten van B., originele en kopieën van medische documenten van u (d.d. 1 augustus 2024 en 8 maart 2023), een kopie van uw engagement voor de partij, een kopie van een registratiebewijs van uw partij en een kopie van een artikel d.d. 1 juni 2024 op Akhali TV.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalt weliswaar aan dat u geheugenproblemen, slapeloosheid en hoofdpijn heeft (CGVS, p. 2 en 4). Het door u neergelegde medisch attest van 1 augustus 2024 vermeldt volgende klachten: paniekaanvallen, slapeloosheid, vergeetachtigheid en vermoeidheid. Er dient op te worden gewezen dat uit het attest blijkt dat deze opsomming van symptomen in eerste instantie gebaseerd is op uw eigen verklaringen en niet op objectieve medische vaststellingen. Het attest toont verder geenszins aan dat u nood had aan bijkomende steunmaatregelen, noch dat u niet in staat was om op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure. U gaf zelf eveneens niet aan dat de elementen uit het medisch attest een impact hebben op

het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 3). Daarnaast blijkt uit de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' dat u zelf geen noden aan deze elementen verbindt (DVZ, vragenlijst bijzondere procedurele noden, 24/07/2024). Indien u werkelijk met ernstige medische en/of psychologische problemen zoals geheugenproblemen zou te kampen hebben, mag worden aangenomen dat u dit zou aanbrengen in het kader van deze vragenlijst. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaarde u zich fysiek en mentaal klaar te voelen om het onderhoud te doen (CGVS, p. 4). Ook stelde u zelf dat u een beetje geheugenproblemen heeft en soms eigenlijk moet pauzeren om na te denken (CGVS, p. 1). Het persoonlijk onderhoud kende uiteindelijk een normaal verloop. U maakte noch tijdens het onderhoud, noch na afloop ervan melding van enig probleem ter zake (CGVS, p. 24). Verder gaf u aan voor het persoonlijk onderhoud een pijnstiller te hebben genomen om uw hoofdpijn te verminderen (CGVS, p. 3). Deze medicatie heeft volgens u geen gevolgen voor het verloop van het interview (CGVS, p. 4).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië verlaten hebt uit vrees voor de Georgische autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten voor de "Georgische Ontwikkelingspartij" (CGVS, p. 17).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet

in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime bent. U verklaarde lid te zijn van de "Georgische Ontwikkelingspartij" sinds augustus 2020 (CGVS, p. 8). Uw takenpakket bestond uit het aantrekken van nieuwe aanhangers en het in gesprek gaan met de lokale bevolking (CGVS, p. 12). U ontmoette mensen, noteerde hun gegevens en problemen en stuurde dit vervolgens door naar het hoofdkantoor (CGVS, p. 12). Daarnaast had u geen andere verantwoordelijkheden (CGVS, p. 12). Verder nam u twee keer deel aan een betoging in Batoemi, respectievelijk op 7 maart 2023 tegen de Russische wet en in augustus 2023 tegen het aanmeren van een Russische boot (CGVS, p. 13). U moest bij de betoging van 7 maart 2023 toekijken op het vreedig verloop van de betoging, maar had verder geen andere taken (CGVS, p. 13). U trachtte nog retroactief uw antwoord te wijzigen door bij uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud toe te voegen dat u ook deelnam aan het mobiliseren van mensen, het reizen per transport en het samenwerken met andere partijen (zie mail advocaat in het administratief dossier, d.d. 22/08/2024). U werd letterlijk op het persoonlijk onderhoud gevraagd of u nog andere taken had bij de betoging dan de taken die u al opsomde, waarop u nee zei (CGVS, p. 13). Bovendien maakt u ook in uw opmerkingen niet duidelijk welke concrete taken u dan had. Uit uw opmerkingen blijken geen concrete andere verantwoordelijkheden van u tijdens de betoging. Verder verklaarde u met de "Georgische Ontwikkelingspartij" niet te hebben deelgenomen aan de lokale verkiezingen, maar u had geen idee waarom niet (CGVS, p. 10). U kon louter verklaren dat dergelijke beslissingen niet door u werden genomen (CGVS, p. 10). Uit dergelijke verklaringen blijkt dat u geen beslissingsmacht had binnen de partij en dat u hoegenaamd geen vooraanstaande rol opnam. Tot slot is uw gebrekkige kennis over uw partij en de verkiezingen in het algemeen een bijkomende indicatie voor uw laag profiel binnen de partij. Zo weet u niet sinds wanneer exact de "Georgische Ontwikkelingspartij" bestaat, kent u buiten de oprichter, de voorzitter en een collega D. P., geen andere volledige namen van leden van uw partij en heeft u geen idee wanneer de laatste lokale verkiezingen waren in Georgië (CGVS, p. 9).

Naast de vaststelling dat u een laag profiel had binnen uw partij, dient te worden vastgesteld dat uw partij geen bedreiging vormt voor het huidige Georgische regime wat het bijkomend weinig aannemelijk maakt dat u persoonlijk geviséerd zou worden door de Georgische autoriteiten. Zo verklaarde u dat uw partij bij de parlementsverkiezingen van 2020 nog geen 1% van de stemmen haalde waardoor ze niet verkozen geraakte (CGVS, p. 10). Uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat uw partij slechts 0,08% van de stemmen behaalde (zei stuk 1 toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Toen u met deze onwaarschijnlijkheid geconfronteerd werd zei u dat u hard werkte voor de verkiezingen van 2024 en de groei van de aanhangers van de partij heel duidelijk was, wat een gevaar vormde voor de overheid (CGVS, p. 17). U staft deze bewering echter niet. Daarnaast blijkt uit objectieve informatie deze beweerde groei van de partij niet aangezien over de partij enkel werd teruggevonden dat ze geregistreerd was voor de parlementaire verkiezingen van 2020, maar geen enkele andere informatie werd teruggevonden (zie stuk 2 en een afprint van de Googleresultaten). Het blijft dus dermate onaannemelijk dat u, met uw laag profiel én voor een erg kleine partij als de partij van de Georgische Ontwikkeling, persoonlijk zou worden geviséerd door de Georgische autoriteiten.

Vervolgens slaagde u er niet in uw vluchtrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat uw gedrag niet in overeenstemming valt te brengen met een gegronde vrees voor vervolging. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u Georgië verliet op 17 januari 2024 en u legaal met het vliegtuig tot Duitsland reisde, waar u diezelfde dag aankwam en tot 30 mei 2024 verbleef (CGVS, p. 16-17). U liet echter na om in Duitsland om internationale bescherming te vragen, omdat u eerst de situatie wou afwachten (CGVS, p. 16). Toen u wel een verzoek om internationale bescherming wou indienden, naar eigen zeggen na de aanval op uw familie in april 2024, deed u eerst een uitgebreid onderzoek naar het beste land volgens u om internationale bescherming aan te vragen ("Ik ben begonnen met alle informatie te verzamelen over beschermingsaanvraag, waar en welk land de beste optie was voor ons" CGVS, p. 22). U verklaarde niet voor Duitsland te kiezen omdat u hoorde dat de Duitse overheid nauw contact had met de Georgische overheid en dit een gevaar vormde voor de discretie van uw dossier, wat louter een blote bewering is (CGVS, p. 16). Verder staat in België, in tegenstelling tot in Duitsland, Georgië op de lijst van onveilige landen (CGVS, p. 16). Hiermee biedt u geenszins een verschoningsgrond voor uw nalatigheid. U wachtte nog tot 3 juni 2023 om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 17). Uw handelswijze is uiteraard onverenigbaar met uw bewering een nood te hebben aan internationale bescherming. Integendeel, uit uw handelswijze blijkt dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldoet, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het

lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de geloofwaardigheid dan wel op zijn minst de ernst van de problemen die u inroep.

Verder weet u niet te overtuigen wat betreft uw deelname aan de betoging op 7 maart 2023 en uw arrestatie tijdens deze betoging.

Ten eerste legde u geen enkel bewijsstuk neer dat uw deelname aan de betoging op 7 maart 2023 en uw arrestatie tijdens deze betoging staat (CGVS, p. 13). Gevraagd of u foto's of video's maakte, verwees u naar de door u neergelegde documenten waar dit volgens u zou opstaan (CGVS, p. 13). Uit de vertaling van de documenten blijkt echter dat noch uit het attest van uw partij, noch uit het document van de politie blijkt dat u aanwezig was en gearresteerd werd (zie vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier). In het attest van een NGO d.d. 24/05/2024 dat werd neergelegd staat dit echter wel zoals blijkt uit de vertaling (zie vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier waarin staat "een evenement dat op 7 maart 2023 tegen de Russische wet werd georganiseerd, waar laatstgenoemde (lees: Jemal Diasamidze) 24 uur lang illegaal van zijn vrijheid werd beroofd"). Aan dit document kan echter geen bewijswaarde worden gehecht om volgende redenen. Uw echtgenote nam op 2 mei 2024 contact met hen op (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). De NGO zou een onderzoek hebben uitgevoerd en concludeerden op basis daarvan dat ze denken dat de problemen voor jullie familie nog groter zouden worden waarop ze u adviseerden om Georgië te verlaten en naar Europa te komen (zie vertaling attest NGO bijgevoegd aan het administratief dossier). Uit niets kan echter worden afgeleid op basis van wat de NGO dit concludeerde. Zelf had u zelfs geen idee over welke NGO het gaat (CGVS, p. 15). In uw opmerkingen bij de notities (d.d. 22 augustus 2024) zegt u dat uw vrouw meerdere organisaties heeft gecontacteerd en u dus niet wist bij welke het was (zie mail met opmerkingen bij de notities). Dit is opnieuw een retroactieve wijziging van uw verklaring en het blijft echter bevreemdend dat u dit niet kan specificeren. Over welke stappen de NGO ondernam om jullie te helpen, had uw echtgenote geen idee (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). Uw echtgenote kon enkel vermoeden dat ze binnen de organisatie informatie zochten en beweerde dan dat de overheid iedereen omkocht waardoor de NGO geen stappen kon ondernemen (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). Dit blijft echter bij een blote bewering. Aangezien totaal niet kan worden ingezien op basis van wat de NGO zulke conclusies trekt, kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht, en blijven uw deelname aan de betoging en arrestatie blote beweringen.

Verder sprak u tijdens het persoonlijk onderhoud over een reportage waarvan u na het persoonlijk onderhoud het artikel (d.d. 1 juni 2024) doorstuurde. Uit de vertaling hiervan blijkt dat u vertelde over uw arrestatie tijdens de betoging van 7 maart 2023 en dat uw familie nog problemenervaarde (zie vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier). Overigens blijkt uit de vertaling dat u zelf contact opnam vanuit het buitenland met de zender om uw verhaal te delen en dat ook uw echtgenote vroeg aan de zender om het te publiceren (zie vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier). Het is dus louter een subjectieve weergave van jullie eigen verklaringen en deze publicatie vertoont een duidelijk gesolliciteerd karakter. De publicatie vormt geen bewijs van de werkelijkheid van de aangehaalde feiten. Aan dergelijke berichtgeving kan immers slechts bewijskracht worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, quod non. Verder verklaarde u dat deze reportage werd gemaakt om uw vrouw terug te vinden omdat u haar kwijt was, dit opzet blijft echter niet uit het artikel (CGVS, p. 14, zie vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier).

Ter staving van uw medische verwondingen ten gevolge van de beweerde fysieke agressie door de overheid na de arrestatie legde u wel een document neer (zie administratief dossier). In dit document met als datum 8 maart 2023 staan enkel uw eigen verklaringen over uw klachten en de gebeurtenissen, maar hieruit blijkt niet objectief dat uw ziekenhuisopname het gevolg was van een arrestatie door de autoriteiten tijdens de betoging (zie vertaling toegevoegd aan het administratief dossier).

Ten tweede verklaarde u dat, toen u werd overgebracht naar het ziekenhuis na uw arrestatie op 7 maart 2023, het medisch personeel de politie verwittigde (CGVS, p. 19). De politie zou u bij uw ondervraging in het ziekenhuis hebben aangemoedigd om uw verklaringen aan te passen (CGVS, p. 19). Hierna stuurde de dokter u naar huis (CGVS, p. 19). De volgende dag kwam de politie terug bij u thuis om te vragen of u uw verklaringen wou aanpassen, maar u veranderde uw verklaringen niet (CGVS, p. 19). Desondanks de politie uw verklaringen noteerde, heeft u geen bewijzen hiervan (CGVS, p. 20). Bij de opmerkingen die u maakte bij de notities trachtte u uw antwoord te verduidelijken, maar u slaagt er echter niet in een afdoende uitleg te geven voor het ontbreken van deze documenten (zie opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud). U heeft wel een document van de politie d.d. 15/05/2024 waarop staat dat er op 7 maart 2023 een brief was binnengeleverd bij de politie door u (zie vertaling bijgevoegd in het administratief dossier). Hieruit blijkt dat de zaak werd ingeleid (zie vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier). In het document staat echter niets over de redenen en de inhoud van uw beweerde klacht bij de politie (zie vertaling bijgevoegd in het administratief dossier). U legt dus geen overtuigend bewijs neer dat u klacht indiende naar aanleiding van de arrestatie door de autoriteiten op de betoging. Vervolgens was er volgens u geen enkel resultaat of reactie gegeven aan de klacht die u toen indiende door de politie, nochtans was het volgens u

eenvoudig te onderzoeken omdat er camera's hingen (CGVS, p. 19, 20 en p. 22). U informeerde na het indienen van uw klacht niet naar een stand van zaken bij de politie betreffende uw klacht (CGVS, p. 20). U kan aldus niet aantonen dat uw klacht niet verder werd opgevolgd waardoor het opnieuw een blote bewering van u is dat uw klacht niet werd onderzocht.

Om bovenstaande redenen kunnen er dus sterke twijfels worden geplaatst bij uw deelname aan de betoging op 7 maart 2023, uw arrestatie door de overheid en de fysieke agressie die u zou hebben ondergaan tijdens uw arrestatie door de overheid.

Ten overvloede dient nog opgemerkt te worden dat zelfs indien u aanwezig was op de betoging en hierbij zou zijn gearresteerd dit op zich geen persoonsgerichte vervolging uitmaakt. Uit objectieve informatie (stuk 4 en 5 toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier) blijkt dat inderdaad demonstranten werden opgepakt tijdens de demonstraties tegen de wet, maar hier is geen sprake van persoonsgerichte vervolging.

Ook aan uw verklaringen over de verdere incidenten na uw arrestatie in maart 2023 kan geen geloof worden gehecht. Wat betreft uw beweerde aanval in de nacht van 15 december 2023 moet worden vastgesteld dat het erg onaannemelijk is dat u, overigens 9 maanden na de eerste aanval, zou worden aangevallen door mensen van de overheid omdat de regerende partij, Georgian Dream, voelde dat ze veel stemmen gingen verliezen door u (CGVS, p. 21). Zoals hierboven reeds gezegd, vormde uw partij geen bedreiging voor de regerende partij Georgian Dream. Dat de overheid in u, een lid van een niet-verkozen partij met nagenoeg geen verantwoordelijkheden, een dermate groot risico zouden zien voor hun macht is dan ook weinig aannemelijk. Er kan bijgevolg weinig geloof worden gehecht aan uw verklaring aangevallen te zijn geweest op 15 december 2023 omwille van uw politieke activiteiten, wat de directe aanleiding van uw vertrek uit Georgië uitmaakte.

Vervolgens moet over de documenten van de politie die u neerlegde ter staving van deze aanval op 15 december 2023 opgemerkt worden dat zij nergens vermelden om welke reden u klacht indiende (zie vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier). In de door u neergelegde stukken van de politie is dus geen bewijs te vinden van enig vervolgingsfeit dat u zou hebben meegemaakt in Georgië door de Georgische autoriteiten. Overigens blijkt uit deze documenten dat het onderzoek naar aanleiding van uw klacht op 15 december 2023 nog lopende is en wordt onderzocht (zie vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd of u de klacht zelf verder opvolgde, zei u van niet gelet op nalatigheid van de politie na uw eerste klacht volgens u aangezien u meent dat het toen eenvoudig te onderzoeken was (CGVS, p. 19 en 22). Uit het document blijkt nochtans dat de politie meerdere mensen ondervroeg en identificatiemateriaal onderzocht naar aanleiding van uw klacht op 15 december, hetgeen aldus niet strookt met uw verklaringen hierover (zie vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier).

Verder verklaarde u dat op 15 januari, dus twee dagen voor uw vertrek, een mevrouw K...i, documenten bracht naar u (CGVS, p. 22). U belde hierna naar de voorzitter van uw partij, mevrouw K...n, om te vragen welke documenten dit waren (CGVS, p. 22). Er werd gezegd dat het om gevaarlijke documenten ging, waarop u ze ging verstoppen in uw tweede verblijf in Zemo Adjara (CGVS, p. 23). Het is niet geloofwaardig dat aan u de vraag werd gesteld om die documenten te verbergen. Vooreerst kan er totaal niet worden ingezien waarom de documenten, indien het effectief zulke belangrijke documenten zijn, aan u zouden worden toevertrouwd. U had een laag profiel binnen de partij en had al te kampen met problemen met de overheid. Gevraagd waarom de documenten aan u werden gegeven, zei u dat mevrouw K...n erop vertrouwde dat de documenten bij u in goede handen zouden zijn (CGVS, p. 23). Deze uitleg kan evenwel niet overtuigen.

Naast de vaststelling dat het al weinig geloofwaardig is dat u verantwoordelijk zou zijn voor het bewaren van belangrijke documenten, moet worden vastgesteld dat u erg vaag blijft over welke concrete documenten het dan gaat. U werd meermaals gevraagd te concretiseren over welke concrete documenten het gaat, maar u komt niet verder dan te zeggen dat het gaat over paspoorten en over opnames van hoe de verkiezingsbiljetten binnen werden gebracht (CGVS, p. 23). U gaf toe nooit de documenten te hebben gezien (CGVS, p. 23). Dat u zonder naar de documenten te kijken of bijkomende informatie hierover te vragen deze zou gaan bewaren op uw tweede verblijf is bijkomend erg onaannemelijk.

Verder verklaarde u dat de overheid u afliuisterde toen u belde naar uw partijvoorzitter nadat K...i de documenten afleverde bij u. Naast het feit dat het wederom niet strookt met de objectieve informatie dat specifiek u zou worden afgeluisterd door de overheid, kan er overigens niet ingezien worden indien u effectief zou zijn afgeluisterd op 15 januari 2024 waarom zou worden gewacht tot 29 april 2024, 3 maanden later, om de documenten te komen zoeken.

De vaststelling dat het niet geloofwaardig is dat u belangrijke documenten zou bewaren aangaande de verkiezingsvervalsing, maakt de aanval op uw dochter en gezin ten gevolge hiervan eveneens niet aannemelijk.

Daarnaast is het tijdsverloop onlogisch wat de geloofwaardigheid van de door u beschreven vervolgingsfeiten bijkomend aantast. De documenten zouden aan u zijn gegeven op 15 januari 2024 en uw dochter zou zijn aangevallen op 26 april 2024. Toen u hiermee werd geconfronteerd zei u dat dat de reden van de aanval de documenten waren waarover u vertelde die een mevrouw op 15 januari bracht naar u (CGVS, p. 22). Deze uitleg kan niet verschonen, maar bevestigt integendeel het geruime tijdsverloop aangezien uw dochter meer dan drie maanden later zou worden aangevallen omwille van de documenten.

Ook ter staving van de aanval op uw dochter en gezin legde u geen overtuigende documenten neer die uw verklaringen hierover kunnen staven. Zo blijkt uit het document van de politie d.d. 2 mei 2024 dat de politie een onderzoek startte naar aanleiding van een aanval op uw familieleden en uw dochter (zie vertaling bijgevoegd bij het administratief dossier). In dit document staat niets over de redenen en de omstandigheden van de aanvallen. In een ander document van de politie d.d. 29 april 2024 staan de burens opgesomd die zijn gehoord in het kader van het onderzoek naar aanleiding van uw ingediende klacht bij de politie (CGVS, gehoorverslag partner, p. 7 en vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier). Een laatste document ter staving van deze feiten is een document waarover uw partner verklaarde dat het haar verklaringen zijn bij de politie over de aanval (CGVS, gehoorverslag partner, p. 2 en 6). Hierbij is het erg bevreemdend dat het document als datum 12 april 2024 heeft, aangezien de aanvallen pas later plaatsvonden (zie vertaling toegevoegd aan het administratief dossier).

Overigens staat er in het document dat hierin de verklaringen van T., uw echtgenote, worden gepresenteerd, maar zijn deze verklaringen nergens terug te vinden (zie vertaling toegevoegd aan het administratief dossier). Deze vaststellingen maken dat aan het document weinig bewijswaarde kan worden toegeschreven.

Om bovenstaande redenen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in slaagt om uw vrees voor vervolging ten aanzien van de Georgische autoriteiten aannemelijk te maken. Voor de volledigheid kan nog worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u niet zou kunnen rekenen op de bescherming van uw nationale autoriteiten indien u van mening zou zijn dat uw rechten worden geschonden omwille van uw politieke activiteiten.

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt namelijk dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.*

Uit de door jullie neergelegde documenten blijkt dat jullie wel degelijk toegang hadden tot de autoriteiten, op verschillende momenten. U diende zelf meermaals klacht in bij de politie, ook uw echtgenote deed dit na een vermeende aanval op de familie na uw vertrek. Ter staving hiervan legde u documenten neer van de politie. Uit die documenten blijkt niet dat u niet op bescherming zou kunnen rekenen. Integendeel, uit de documenten blijkt dat de politie uw verklaringen en de verklaringen van uw burens noteerde, dat de politie een zaak

inleidde, en een onderzoek startte dat nog lopende is (zie vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier).

Na een aanval op uw dochter, B., na uw vertrek, diende u geen klacht in bij de politie omdat jullie geen hulp verwachtten van de politie (CGVS, p. 22). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. De hulp van een advocaat riepen jullie niet in omdat u toen besloot contact op te nemen met die NGO en als u dacht niet dat een advocaat jullie kon helpen (CGVS, gehoorverslag partner, p. 7). Dit zijn echter louter assumpties.

Uit het bovenstaande dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk maakt dat u niet op bescherming zou kunnen rekenen van de Georgische autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten. U toont allerminst aan dat de Georgische autoriteiten onwillig waren om de zaken te onderzoeken en indien u niet tevreden was met de werkwijze van de politie had u dit moeten aanklagen en hieromtrent bewijzen neer te leggen.

Volledigheidshalve moet met betrekking tot de vrees die u aanhaalt voor uw minderjarige kinderen, namelijk de angst dat u zou worden opgepakt en gevaar lopen, worden opgemerkt dat deze vrees voortkomt uit uw problemen die om bovenstaande redenen ongeloofwaardig en ongegrond werden bevonden waardoor u ook niet kan overtuigen dat uw kinderen gevaar zouden lopen bij terugkeer naar Georgië.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u en uw partner ter ondersteuning van jullie verzoek om internationale bescherming aanbrengen, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen.

De identiteitskaarten van u en uw partner en uw paspoort, staven louter jullie identiteit en nationaliteit die niet wordt betwist door het CGVS. Uw huwelijksakte staft uw huwelijk en de geboorteaktes van uw drie kinderen staven de identiteit en de geboorte van uw drie dochters, elementen dat evenmin ter discussie staan.

Het document van uw partij legde u neer ter staving van uw lidmaatschap bij de "Georgische Ontwikkelingspartij". Uw lidmaatschap op zich wordt in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Voorts heeft het document een uitgesproken en nadrukkelijk gesolliciteerd karakter. Het werd duidelijk opgesteld op uw vraag en met het oogmerk om dit aan te wenden in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 14). Verder legde u nog een certificaat neer waaruit blijkt dat uw politieke partij geregistreerd is in Georgië (zie vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier). Het bestaan van uw partij wordt niet in twijfel getrokken. Daarnaast legde u nog een document neer ter staving van uw politieke engagement. Hierin staat dat u lid bent sinds het begin van het bestaan van de partij en dat u 15 augustus 2020 verkozen werd als voorzitter van de organisatie in Batoemi (zie vertaling bijgevoegd aan het administratief dossier). Uw lidmaatschap op zich staat niet ter discussie. Voorts is het vreemd dat u ondanks uw lidmaatschap van in het begin niet weet sinds wanneer exact uw partij bestaat (CGVS, p. 9).

De documenten van de politie, het attest van de NGO, uw medische documenten en het artikel werden hierboven reeds beoordeeld. In het algemeen moet hierbij opgemerkt worden dat aan documenten slechts bewijswaarde kan worden toegeschreven indien ze een geloofwaardig relaas ondersteunen, wat hier geenszins het geval is.

De volmacht toont louter aan dat u een volmacht gaf aan uw vrouw om documenten te bekomen voor u bij de overheid. Een element dat niet ter discussie staat.

In de medische documenten die u neerlegde over uw dochter B. (consultatie neuroloog op 30/04/2024, rekening d.d. 27/04/2024 van de verleende medische diensten en medicatie-infuus, een doorverwijzing naar een neuroloog en psycholoog d.d. 27/04/2024, een document aangaande een CT-scan d.d. 26/04/2024 waaruit geconcludeerd werd dat geen ernstige intracerebrale pathologie werd vastgesteld, een document d.d. 1/08/2024 waarin enkel subjectieve klachten staan vermeld en moeilijk leesbaar document d.d. 26/04/2024 waarin een hoofdtrauma is vastgesteld en eigen subjectieve klachten worden opgesomd) is totaal geen bewijs te vinden van enig vervolgingsfeit dat uw dochter zou hebben meegemaakt in Georgië door uw politieke activiteiten. Enkel het medisch document d.d. 1/08/2024 maakt melding van een aanval na school door uw politieke activiteiten, maar dit zijn de subjectieve verklaringen van de patiënt zelf en geen medische objectieve vaststellingen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die u via uw advocaat per e-mail aan het CGVS overmaakte op 22 augustus 2024 evenmin een ander licht

werpen op de beoordeling van uw verzoek. U haalde aan dat de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud een probleem had met uw Angular-dialect. Zelf verklaarde u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud nochtans dat u de tolk goed begreep en op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde u eveneens dat u de tolk steeds goed begreep (CGVS, p. 24). U verklaarde in uw opmerkingen bij de notities veel onnauwkeurigheden te hebben ontdekt in de vertaling. Indien u effectief onnauwkeurigheid vindt, moet u duidelijk vermelden welke onnauwkeurigheden dit zijn. U maakte uitgebreid uw opmerkingen bij de notities, maar hieruit blijkt niet dat er onnauwkeurigheden plaatsvonden in het werk van de tolk. Uw opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar zijn in warrige bewoordingen opgesteld en bevatten – voor zover ze begrijpelijk waren – geenszins inhoudelijke wijzigingen ten aanzien van uw vluchtmotieven noch toevoegingen en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde Georgisch staatsburger van Georgische origine te zijn, geboren op 19 mei 1996 in het dorp Khelvachauri dat behoort tot de hoofdstad Batoemi van de autonome republiek Adzjarië. U bent gehuwd met D., J. (O.V. nr. XXXXXXXX, CGVS ref. XX/XXXXXX). Samen hebben jullie drie minderjarige dochters: D., N. (° 23/07/2019), D. E. (° 26/03/2017) en D. B. (° 28/11/2014).

In 2020 hielp u uw echtgenoot bij de verkiezingen, maar u bent zelf niet politiek actief. U werkte in Georgië als verpleegkundige.

Op 17 januari 2024 verliet uw echtgenoot Georgië omwille van problemen door zijn politieke activiteiten. Op 26 april werd uw dochter B. aangevallen toen ze onderweg was van school naar huis. Op 29 april kwamen mensen bij u thuis op zoek naar politiek gevoelige documenten die uw echtgenoot moest bewaren. Op 30 april diende u klacht in bij de politie en op 2 mei riep u de hulp in van een NGO. De NGO gaf u het advies om het land te verlaten.

Op 1 juni 2024 verliet u Georgië samen met uw drie minderjarige kinderen. Jullie reisden met de auto naar Rize in Turkije en namen daar het vliegtuig tot Istanboel, Turkije. Op 2 juni 2024 kwam u aan in België en op 3 juni 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legden u en uw partner volgende documenten neer: een origineel document van uw partij, uw originele identiteitskaart en die van uw partner, uw origineel paspoort, jullie originele huwelijksakte, de originele geboorteaktes van jullie drie kinderen, originele documenten van de politie (een klacht d.d. 12 april 2024 met enveloppe, een aanvraag d.d. 15 mei 2024, verklaring bij politie d.d. 2 mei 2024, een bevestiging dat burens gehoord werden door de politie d.d. 29 april 2024), een origineel attest van een ngo, een originele volmacht, originele medische documenten van B., originele en kopieën van medische documenten van u (d.d. 1 augustus 2024 en 8 maart 2023), een kopie van uw engagement voor de partij, een kopie van een registratiebewijs van uw partij en een kopie van een artikel d.d. 1 juni 2024 in Akhali TV.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië verlaten hebt omwille van dezelfde motieven als uw man en u daarnaast geen andere vrees heeft bij terugkeer naar Georgië (CGVS, p. 7).

Wat betreft de rechtstreekse aanleiding van uw vertrek uit Georgië, namelijk de problemen van uw man, moet opgemerkt worden dat u zich dienaangaande beroept op dezelfde asielmotieven als uw echtgenoot, D. J. Aangezien in het kader van het verzoek om bescherming van uw partner een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, genomen werd, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van uw vrees voor het leven van uw echtgenoot, uw kinderen en uw eigen leven. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw partner genomen werd, wordt verwezen naar zijn beslissing. Deze luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 325 279, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 325 365. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op identiek dezelfde motieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

3.1.1. In wat zich aandient als een identiek enig middel voeren verzoekers een appreciatiefout aan en beroepen zij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van *“het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”* en *“van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*.

Na in te gaan op het psychologisch kwetsbaar profiel van verzoeker, gaan verzoekers in op de algemene situatie in Georgië. In dit verband stellen zij vooreerst dat de algemene informatie bevestigt dat het huidige politieke klimaat in Georgië problematisch is. Zij vervolgen, onder verwijzing naar algemene informatie, dat onder andere het stemmen over en het aannemen van een wet op buitenlandse invloed in de lente van 2024 veel onrust veroorzaakte in Georgië en dat er ook al op 7, 8 en 9 maart 2023 protestacties waren tegen deze wet, waarbij meer dan honderd mensen werden opgepakt en vastgehouden. Zij voegen hieraan toe dat de COI Focus *“Georgië – algemene situatie”* van 11 december 2023 ook ingaat op de protesten van 7 maart 2023 en vermeldt dat er toen geweld gebruikt werd om de betogingen neer te slaan. Vervolgens betogen verzoekers dat, in weerwil tot wat de verwerende partij in de bestreden beslissingen stelt, uit voormelde COI Focus blijkt dat politieke activisten en lager geplaatste oppositieleiden vervolgd worden. Volgens hen blijkt uit deze COI Focus dat er verschillende vormen van druk worden uitgeoefend op deze mensen. Ook menen zij dat stemmenrondselaars voor oppositiepartijen vaak een doelwit vormen. Verder stellen zij dat arrestaties worden ingezet tijdens betogingen om activisten te intimideren en om protesten stil te leggen, dat het niet enkel gaat om een reactie van de politie op de betogers, maar dat de politie ook orders krijgt om bepaalde mensen te arresteren en dat het gerecht vervolgens niet adequaat optreedt ten aanzien van de politie. Zij verwijzen doorheen hun betoog naar passages uit de COI Focus van 11 december 2023. Voorts betogen verzoekers dat de voormelde COI Focus gepubliceerd werd in december 2023, dus vóór de woelige periode in

de lente van 2024 naar aanleiding van het aannemen van de “*wet op buitenlandse invloed*” en de aanloop van de parlementsverkiezingen in oktober 2024. Onder verwijzing naar andere landeninformatie opperen verzoekers dat de aankomende verkiezingen een reden zijn voor de huidige partij om pogingen van de oppositie om hen aan het wankelen te brengen in de kiem te smoren en dat de Verenigde Staten op 16 september 2024 sancties aannamen tegen de huidige overheid omwille van de inbreuken op de mensenrechten van activisten. Tot slot opperen verzoekers dat de algemene beschikbare informatie het relaas van verzoekers bevestigt. Hieruit blijkt volgens hen namelijk dat er zich in Georgië problemen voordoen met betrekking tot het recht op een eerlijk proces, dat klacht indienen tegen misbruik van de politie mogelijk maar niet helemaal efficiënt is en dat rechtszoekenden in Georgië niet kunnen rekenen op onpartijdige rechters in politiek geladen zaken, allen problemen waarover ook zij zich beklagen.

Daarnaast gaan verzoekers in op de weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen. Ten eerste staan zij stil bij het politiek profiel van verzoeker en zijn politieke partij. Verzoekers zijn het niet eens met de commissaris-generaal dat verzoeker een laaggeplaatst opposant is en als dusdanig niet vervolgd zal worden. In de bestreden beslissingen wordt aanvaard dat verzoekers takenpakket bestond uit het aantrekken van nieuwe aanhangers en het in gesprek gaan met de lokale bevolking en dat hij deelnam aan twee betogingen op 7 maart 2023 en in augustus 2023. Zij hekelen dat de commissaris-generaal betwist dat hij nog andere taken had. In deze benadrukken zij dat verzoeker aan de hand van opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud gemeld heeft dat hij ook deelnam aan het mobiliseren van mensen, het organiseren van reizen per transport en het samenwerken met andere partijen. Zij vervolgen dat de verwerende partij dit niet gelooft enkel en alleen omdat verzoeker dit *a posteriori* heeft gemeld, hetgeen overigens niet geheel klopt daar verzoeker heeft verklaard dat hij de regionale leider was van het kantoor van de partij in Batoemi en de commissaris-generaal hem trouwens vroeg wat zijn functie binnen de partij was en niet wat zijn rol in het kader van de betogingen was. Zij benadrukken dat de verwerende partij niet inhoudelijk argumenteert waarom deze verklaring, die duidelijk en niet tegenstrijdig is en dus als waar moet worden aangenomen, niet gegrond is. Tevens zijn verzoekers het niet eens met het gestelde dat de politieke partij van verzoeker geen bedreiging vormt voor het huidige Georgische regime. Te dezen stellen verzoekers, verwijzend naar hun betoog inzake de algemene situatie in Georgië, dat politieke partijen het moeilijk hebben door de zeer hoge kiesdrempel, het huidige systeem de kleine partijen klein houdt, net omdat zij geen bedreiging zouden kunnen vormen voor de grotere partijen aan de macht in het land, dat ook kleine oppositiepartijen een gevaar vormen wanneer zij protestacties organiseren en dat ook organisatoren van deze betogingen worden gevisieerd door de politie. Zij besluiten dat de grootte van de partij dus niet van belang lijkt te zijn voor de huidige machtshebbers om tegenstanders te vervolgen en dat ook leden van een jonge partij, die toch stemmen heeft gehaald, dus vervolgd worden. In deze benadrukken zij nog dat zelfs mensen met een gewoon profiel willekeurig aangehouden worden als ze betogen en dat intimidatie en vervolging van stemmenronselaars en politieke activisten bevestigd wordt door de algemene informatie.

Ten tweede betogen verzoekers, in verband met de overwegingen van de bestreden beslissingen inzake de houding van verzoeker, dat hij geen verzoek om internationale bescherming in Duitsland indiende uit vrees voor de Georgische invloed in Duitsland. Of deze vrees terecht is of niet, deze verklaart – aldus verzoekers – in elk geval waarom hij naar België doorreisde. Zij verduidelijken nog dat verzoeker door in België een beschermingsverzoek in te dienen niet nalatig, doch wel voorzichtig was, dat hij een land zocht dat aan zijn veiligheidsverwachtingen voldeed en dat hij, eens hij Georgië verliet, niet meer in direct gevaar was in zijn land.

Ten derde gaan verzoekers in op verzoekers deelname aan de betoging van 7 maart 2023 en zijn daaropvolgende arrestatie, hetgeen verzoeker volgens de bestreden beslissingen niet zou kunnen bewijzen. In deze betogen verzoekers dat de commissaris-generaal besluit dat verzoeker een laaggeplaatste opposant is onder meer op basis van het feit dat hij deelnam aan deze betogingen en hij voor het overige geen andere taken had. Volgens hen erkent de commissaris-generaal aldus zijn deelname aan de protesten. Zij menen dat volgende elementen in elk geval wijzen op de effectieve deelname van verzoeker aan de protestactie van 7 maart 2023: een medisch attest van 8 maart 2023 (de dag na zijn deelname aan de betoging), de verklaringen die duiden op zijn politiek profiel dat niet betwist wordt, een attest van een ngo van 24 mei 2024, een reportage van 1 juni 2024 en een document van de politie zelf dat bevestigt dat op 7 maart 2023 een klacht was binnengeleverd bij de politie door verzoeker, hetgeen bevestigt dat de politie die dag dus de verklaringen van verzoeker noteerde. Zij besluiten dat verzoeker dus bewijst dat hij een klacht heeft ingediend bij de politie met een medisch attest van slagen en verwondingen. Waar de commissaris-generaal oordeelt dat dit om een subjectieve weergave van de feiten gaat, benadrukken verzoekers dat het niet kan ontkend worden dat vooral de timing van de klacht en de vaststelling van de verwondingen door een arts voldoende bewijzen vormen van verzoekers deelname aan de betoging en de fysieke agressie van de politie. Verzoekers menen dat de verwerende partij hier een te hoge bewijsstandaard toepast. In dit verband verduidelijken verzoekers dat de verwerende partij hun verklaringen dient te onderzoeken en dient te motiveren waarom deze niet geloofwaardig zijn en dat dit *in casu* niet gebeurde en de verwerende partij enkel een poging ondernam tot het ontkrachten van de neergelegde bewijsstukken. Zij voegen hieraan toe dat zij alle mogelijke inspanningen hebben geleverd om bewijsmateriaal te bemachtigen en dat, als dit niet gelukt is, dit te wijten is aan redenen buiten hun wil om. Voorts betogen verzoekers dat verzoekster een aantal ngo's contacteerde om haar te helpen bij het vergaren van bewijsmateriaal en dat één daarvan een onderzoek gevoerd heeft en een attest heeft opgemaakt op basis van de informatie die zij bekwamen. Luidens het verzoekschrift kon de ngo niet

veel preciezer zijn, daar ook de werking van ngo's in het gedrang komt met de komst van de nieuwe "*wet tegen buitenlandse invloed*" en ngo's ook onder vuur liggen en niet veel risico's kunnen nemen bij het vrijgeven van bronnen en informatie, uit angst om aangeklaagd te worden op basis van deze nieuwe wet. Bovendien hekelen verzoekers dat de verwerende partij verzoeker verwijt zich niet geïnformeerd te hebben over de stand van zaken over de klacht en stelt dat het een louter blote bewering zou zijn dat de klacht niet onderzocht wordt. In deze benadrukken zij dat verzoeker fysiek werd aangevallen en werd mishandeld door de politie, waardoor zijn argwaan gebaseerd is op zijn eigen persoonlijke ervaring, hetgeen ook bevestiging vindt in de algemene informatie. Zij voegen hieraan toe dat het gegeven dat de klacht de reden voor de klacht niet vermeldt bijkomstig is, dat verzoeker alles in werking heeft gesteld om het bewijs van de klachtneerlegging over te maken en dat het feit dat verzoeker niet over de volledige klacht beschikt te wijten is aan redenen buiten zijn wil om. Waar in de bestreden beslissingen gesteld wordt dat een arrestatie bij een betoging geen persoonsgerichte vervolging uitmaakt, benadrukken verzoekers dat het toekennen van internationale bescherming geen persoonsgerichte vervolging vereist, doch enkel een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging. Zij benadrukken in deze dat verzoeker een persoonlijke vrees koestert omwille van zijn politiek engagement.

Ten vierde gaan verzoekers in op de aanval in de nacht van 15 december 2023. Waar de commissaris-generaal de geloofwaardigheid hiervan betwist omdat verzoeker een niet-verkozen lid is van een politieke partij die geen gevaar vormt voor de regerende partij, verwijzen verzoekers naar hetgeen hierover hierboven gesteld werd en benadrukken zij dat de algemene informatie bevestigt dat situaties zoals die van verzoeker zich voordoen. Verder benadrukken zij dat verzoeker klacht neerlegde bij de politie na de aanval. Zij herhalen dat het gegeven dat de klacht de reden voor de klacht niet vermeldt bijkomstig is, dat verzoeker alles in werking heeft gesteld om het bewijs van de klachtneerlegging over te maken en dat het feit dat verzoeker niet over de volledige klacht beschikt te wijten is aan redenen buiten zijn wil om. Verder wijzen verzoekers erop dat uit de neergelegde documenten blijkt dat het onderzoek naar de klacht nog loopt. Volgens verzoekers blijkt uit de algemene informatie dat onderzoeken buitensporig lang kunnen aanslepen, dat klacht neerleggen geen doeltreffend rechtsmiddel is en dat de onderzoeksfase niet het enige obstakel in het Georgische rechtssysteem is, maar dat ook de vonnisfase te wensen overlaat. Hoewel de politie meerdere mensen ondervraagd heeft en identificatiemateriaal onderzocht heeft, stellen verzoekers de vraag in hoeverre het onderzoek serieus werd gevoerd, of het voor de schijn werd gehouden.

Ten slotte zijn verzoekers het niet eens met het gestelde in de bestreden beslissingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over de documenten betreffende verkiezingsfraude. Te dezen verduidelijken verzoekers dat verzoeker het regionale hoofd is van een, weliswaar kleine, politieke partij, waardoor het plausibel is dat iemand bewijsstukken van verkiezingsfraude naar hem bracht, en dat hij terstond contact opnam met zijn partijvoorzitter. Zij benadrukken dat verzoeker slechts een tussenpersoon was in dit verhaal. Verder stellen zij dat verzoeker zelf niet op de hoogte is van de inhoud van de documenten. Voorts kende verzoeker de persoon die hem de documenten heeft bezorgd ook niet, waardoor hij logischerwijze niet kon antwoorden op de vraag waarom hij deze toevertrouwd kreeg. Waar de commissaris-generaal zich in de bestreden beslissingen afvraagt waarom verzoeker de documenten aanvaardde indien deze gevaarlijk waren, stellen verzoekers dat verzoeker politiek geëngageerd en een opposant van het huidige regime is en dat door het bewaren van dergelijk materiaal hij mee kon werken aan het aan het licht brengen van bepaalde praktijken tijdens de verkiezingen. Zij voegen hieraan toe dat hij uitleg heeft gevraagd aan en het fiat heeft gekregen van zijn partijvoorzitter, wiens contact hem overtuigd heeft om de documenten te bewaren in zijn tweede verblijf. Wat betreft verzoekers verklaringen dat de overheid hem afliuisterde, stellen verzoekers dat verzoeker niet kan weten hoe de overheid te weten is gekomen dat hij de documenten in zijn bezit heeft en dat hij wel, net zoals vele Georgiërs, het gevoel kan hebben gehad dat hij werd afgeluisterd. Ook hier wordt hun relaas – aldus verzoekers – nogmaals bevestigd door de algemene informatie, die bevestigt dat de veiligheidsdiensten mensen afliuisteren en dat de autoriteiten deelnemers die gearresteerd werden tijdens protesten afliuisteren. Waar de verwerende partij in de bestreden beslissingen wijst op het tijdsverloop tussen het ontvangen van de documenten en de aanval van hun dochter, stellen verzoekers dat deze tijdspanne niet meteen wil zeggen dat de vervolgers van verzoekers talmden en er dus geen gegronde vrees is, maar wel dat de overheid even tijd nodig had om verzoeker en zijn gezin, in dit geval zijn dochter, te lokaliseren. In dat opzicht is het tijdsverloop van drie maanden, aldus verzoekers, niet onredelijk. Tot slot benadrukken verzoekers dat verzoeker opnieuw de documenten neerlegde die hij heeft kunnen bekomen en stellen zij dat het bewijs van de klachtneerlegging minstens een begin van bewijs vormt, dat wordt aangevuld met door de overeenstemmende verklaringen van verzoeker. Wat betreft het document dat dateert van 12 april 2024, stellen verzoekers dat dit een klacht betreft die verzoekster naar aanleiding van bedreigingen en intimidatie op haar werk indiende. Zij benadrukken dat de commissaris-generaal de context van dit document niet bevroeg en hier een verkeerde interpretatie maakte.

Verzoekers voegen, met betrekking tot de vluchtelingenstatus, toe dat hun verklaringen over het algemeen gelijklopend en samenhangend zijn en de punten die niet overeenstemmen niet de meest belangrijke incidenten betreffen en verklaarbaar zijn, alsook dat de eerdere bedreigingen, waarvan zij het slachtoffer zijn geweest, een aanwijzing vormen voor een toekomstige vervolging in geval van terugkeer naar Georgië, zoals bepaald in artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Tevens menen verzoekers dat hen in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

3.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad in hoofddorde om hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekers voegen ter staving van hun betoog, benevens de in de verzoekschriften aangehaalde en geciteerde informatie, geen bijkomende stukken bij de voorliggende verzoekschriften.

3.2.2. Verzoekers maken op 14 januari 2025, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, elk dezelfde aanvullende nota over aan de Raad, waarin zij algemene informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië aanhalen en citeren.

3.3. Beoordeling van de beroepen

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekers het niet eens zijn met de appreciatie van de commissaris-generaal over de omvang van het politiek profiel van verzoeker, over de (geloofwaardigheid van de) problemen die hij en zijn gezin hierdoor gekend zouden hebben en over de vraag of verzoekers in het verleden konden rekenen op nationale bescherming in dit verband.

3.3.2.1. Vooreerst stelt de Raad vast dat *in casu* niet betwist wordt dat verzoeker lid is van de politieke partij “*Georgische Ontwikkeling*” sinds augustus 2020 en dat hij sinds dan ook werd aangesteld als voorzitter van de partij voor de afdeling in Batoemi. Verzoeker legde doorheen de administratieve procedure verschillende documenten neer die dit kunnen staven. Uit het neergelegde document van zijn partij en de notities van zijn persoonlijk onderhoud blijkt dat hij lid is sinds het begin van de partij en dat hij werd aangesteld als lokale voorzitter nadat hij verkozen werd door “*de bevraging van de bevolking*” (administratief dossier, map documenten, stuk 14 en notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 9). Verder wordt niet betwist dat verzoekers takenpakket bestond uit het aantrekken van nieuwe aanhangers en het in gesprek gaan met de lokale bevolking (*ibid.*, p. 12). Hij ontmoette mensen, noteerde hun gegevens en problemen en stuurde dit vervolgens door naar het hoofdkantoor (*ibid.*, p. 12). Verder wordt ook niet betwist dat verzoeker deelnam aan een betoging in Batoemi in augustus 2023 tegen het aanmeren van een Russische boot (*ibid.*, p. 13). Waar de commissaris-generaal verzoeker een gebrekkige kennis over de partij verwijt, benadrukt de Raad dat verzoeker meermaals uitdrukkelijk verklaarde dat hij geen hoger onderwijs heeft gevolgd en geen kennis of ervaring heeft binnen de politieke wereld, maar dat hij heel goed is met mensen, dat mensen hem respecteren en dat hij heel gekend is in zijn regio en dat het daardoor is dat men hem verkozen heeft als voorzitter van de partij in Batoemi (*ibid.*, p. 10, 12 en 17). Tevens benadrukt hij dat hij zelf geen ervaring had om een kantoor te leiden, maar dat hij toch instemde toen er een persoon werd aangesteld die hem daarin zou ondersteunen (*ibid.*, p. 12). Zijn kennis van de partij moet dan ook geëvalueerd worden, rekening houdende met die context. Dat verzoeker weet dat de partij in augustus 2020 is opgericht, doch zich de exacte datum niet herinnert en dat hij vooral voornamen van mensen uit de partij kent (*ibid.*, p. 9), is in deze context niet geheel onlogisch. Hetzelfde geldt voor het feit dat hij zich niet herinnert wanneer de laatste lokale verkiezingen plaatsvonden en waarom zijn partij toen niet deelnam (*ibid.*, p. 10). Uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud en het gestelde ter terechtzitting blijkt daarentegen duidelijk dat verzoeker weet waarvoor de partij staat (*ibid.*, p. 9-10).

Daarnaast stelt de commissaris-generaal dat de partij van verzoeker geen bedreiging vormt voor het huidige regime in Georgië. In dit verband wordt in de bestreden beslissingen gewezen op verzoekers verklaring dat zijn partij bij de parlementsverkiezingen van 2020 nog geen 1% van de stemmen haalde waardoor ze niet verkozen geraakte (*ibid.*, p. 10) en algemene informatie waaruit blijkt dat zijn partij slechts 0,08% van de stemmen behaalde (administratief dossier, map landeninformatie, stuk 1). Verder stelde de verwerende partij dat verzoeker zijn bewering, dat hij hard werkte voor de verkiezingen van 2024 en de groei van de aanhangers van de partij heel duidelijk was, wat een gevaar vormde voor de overheid (administratief dossier,

notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 17), niet staaft en dat deze beweerde groei van de partij uit algemene informatie niet blijkt aangezien over de partij enkel werd teruggevonden dat ze geregistreerd was voor de parlementaire verkiezingen van 2020, maar geen enkele andere informatie werd teruggevonden (administratief dossier, map landeninformatie). Wat dit laatste betreft, stipt de Raad aan dat verzoeker ter terechtzitting verklaarde dat zijn partij wel degelijk opkwam voor de parlementsverkiezingen van 2024, doch in een unie met andere oppositiepartijen. Dat de partij van verzoeker op zich of samen met de partijen waarmee zij samen een unie vormde tijdens de parlementsverkiezingen van 2024 groeide in de aanloop van deze verkiezingen, kan aldus niet geheel worden uitgesloten en de Raad beschikt niet over de onderzoeksbevoegdheid om dit na te gaan.

Bovendien blijkt uit de door verzoekers bij hun verzoekschriften geciteerde informatie dat het huidige regime in Georgië zijn macht kan behouden onder meer door de zeer hoge kiesdrempel waardoor democratische oppositiepartijen niet bij machte zijn om een vuist te maken. Verzoekers kunnen gevolgd worden waar zij stellen dat het huidige regime er dus alle baat bij heeft om de kleine oppositiepartijen klein te houden en te zorgen dat zij niet groeien en een bedreiging kunnen vormen. In die zin komt het niet onaannemelijk voor dat het huidige regime ook kleinere politieke partijen viseert. De commissaris-generaal voegt in ieder geval geen informatie toe waaruit het tegendeel blijkt. Indien verzoekers partij werkelijk naar de parlementsverkiezingen van 2024 zou getrokken zijn in unie met andere oppositiepartijen, vormen zij mogelijks een nog grotere dreiging en is de kans dat zij geïnviseerd zullen worden mogelijks nog groter.

Gelet op het voorgaande, blijkt dat verzoeker een officiële functie bekleedt binnen een oppositiepartij in Georgië en dat hem, gelet op zijn profiel, een takkenpakket werd toegekend waardoor hij binnen deze functie vaak onder het publiek is. Hierdoor kan worden aangenomen dat hij – ongeacht de grootte van deze partij – toch een zeker politiek profiel heeft.

3.3.2.2. Verder haalt verzoeker aan dat hij deelnam aan (de organisatie van) een betoging in Batoemi op 7 maart 2023 tegen “*de Russische wet*”. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde hij, wanneer hem gevraagd werd wat zijn taken waren bij het organiseren van deze betoging, dat hij tijdens deze betoging moest toekijken op het vreedig verloop ervan en gevraagd of hij verder nog taken had antwoordde hij ontkennend (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 13). Als opmerking bij de notities van zijn persoonlijk onderhoud, en specifiek bij zijn verklaringen inzake zijn taken bij demonstraties, voegde verzoeker nog toe dat hij ook deelnam aan het mobiliseren van mensen, het reizen per transport en het samenwerken met andere partijen (administratief dossier, mail advocaat d.d. 22 augustus 2024). De commissaris-generaal neemt deze verklaringen niet aan omdat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde geen andere taken te hebben bij de organisatie van de betoging in Batoemi dan het toekijken of de betoging vreedig verliep. In deze stelt de Raad vast dat verzoekers bewoordingen, dat hij deze betoging hielp organiseren en dat hij moest toekijken of de betoging vreedzaam verliep, ruim zijn en dat de *protection officer* niet vroeg om deze taak nader te verklaren en te concretiseren, doch wel vroeg of hij andere taken had. Verzoekers bewoordingen zouden kunnen omvatten dat hij – om te zorgen dat de betoging vreedzaam verliep – mensen transporteerde, bepaalde mensen mobiliseerde en hiervoor samenwerkte met andere partijen. Los van de concrete taken die hij uitvoerde bij de organisatie van deze betoging verklaarde verzoeker verder dat hij tijdens deze betoging gearresteerd werd en een dag vastgehouden en mishandeld werd. Toen hij weer thuis was, verloor hij het bewustzijn waarna hij naar het ziekenhuis ging. Aldaar werd de politie verwittigd en werd verzoeker ondervraagd. Toen hij naar huis mocht, kwam de politie hem opnieuw ondervragen en vroeg zij om zijn verklaringen aan te passen, hetgeen hij niet deed (*ibid.*, 18-19). De commissaris-generaal hecht geen geloof aan verzoekers deelname aan deze betoging en de nasleep hiervan, gelet op het gebrek aan bewijs hierover.

Los van de geloofwaardigheid van deze verklaringen, stelt de Raad vooreerst vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen geen tegenstrijdigheden, vaagheden of onlogische elementen aanwijst in de verklaringen die verzoeker hierover tijdens zijn persoonlijk onderhoud vastlegde. Tevens stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen overeen lijken te komen met de algemene informatie, waaronder de COI Focus “*Georgië – algemene situatie*” van 11 december 2023. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens de administratieve procedure een document neerlegde van het ziekenhuis d.d. 8 maart 2023, de dag na de betoging, waarin wordt vastgesteld dat verzoeker een hoofdtrauma opliep (administratief dossier, map documenten, stuk 13). Gelet op voormelde vaststellingen, kan dit alles samen toch minstens gezien worden als een begin van bewijs van de verklaringen van verzoeker. Wat betreft het gegeven dat verzoeker de stand van zaken van de klacht niet opvolgde, benadrukt de Raad verzoekers verklaringen dat hij eerst een aantal maanden in behandeling was, dat hij door het gedrag van de politie na het incident met de Russische toeristen in het hotel van zijn familie de politie niet meer wilde contacteren en zijn partijleden de politie contacteerden inzake de stand van zaken van zijn klacht (*ibid.*, p. 19-20).

Waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat, zelfs indien verzoeker aanwezig was op de betoging van 7 maart 2023 en hierbij zou gearresteerd zijn, dit geen persoonsgerichte vervolging uitmaakt en dat uit de

algemene informatie blijkt dat mensen tijdens betogingen tegen de wet werden opgenomen maar dat er geen sprake is van persoonsgerichte vervolging. In deze gaat de commissaris-generaal er volledig aan voorbij dat voor het toekennen van de vluchtelingenstatus is vereist dat men een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging heeft, doch niet dat men persoonsgericht vervolgd wordt. Bovendien blijkt uit de COI Focus van 11 december 2023 dat de ordediensten actief op zoek gaan naar bepaalde mensen tijdens protestacties (COI Focus "Georgië – algemene situatie" van 11 december 2023, p. 33).

3.3.2.3. Daarnaast verklaart verzoeker in de nacht van 15 december 2023 te zijn aangevallen om hem te doen stoppen met zijn politieke activiteiten (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 21), hetgeen eveneens als ongeloofwaardig wordt aangemerkt door de commissaris-generaal.

Los van de al dan niet geloofwaardigheid van deze verklaringen, oordeelt de Raad, in weerwil van wat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen voorhoudt, dat de omvang van het politiek profiel van verzoeker – gelet op het gestelde hierover onder punt 3.3.2.1. van het onderhavig arrest – niet aangenomen kan worden als een reden waarom deze aanval niet geloofwaardig is. Waar de verwerende partij stelt dat het eigenaardig is dat er meer dan negen maanden verstreken tussen de eerste en tweede aanval, wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde dat er zich eerder die dag een incident voordeed in het hotel van zijn familie waarbij verzoeker Russische toeristen weigerde omdat er Oekraïense toeristen in het hotel verbleven en de politie ter plaatste kwam en verzoeker bedreigde en vroeg waarom hij dit deed (*ibid.*, p. 17, 21). Er kan aangenomen worden dat dit incident, dat in zekere zin ook politiek geladen was, de directe aanleiding vormde voor de aanval later die dag omwille van zijn politieke activiteiten en mening. Gelet op deze vaststellingen en de beschikbare algemene informatie kan het door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde document van de politie d.d. 15 mei 2024, waarin wordt bevestigd dat verzoekers klacht indienden bij de politie op 15 december 2023 en dat het onderzoek nog steeds lopende is (administratief dossier, map documenten, stuk 8), gezien worden als begin van bewijs.

3.3.2.4. Bovendien verklaart verzoeker dat hij op 15 januari 2024 documenten kreeg van een vrouw, K...i of K...o, die vertelde dat het ging om gevaarlijke documenten rond verkiezingsfraude – in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissingen gesteld wordt was het dus niet de partijvoorzitter die dit vertelde – dat hij vervolgens belde naar zijn partijvoorzitter, K...n, en dat hij deze documenten vervolgens verstopte in zijn tweede verblijf. Tevens verklaarde hij dat hij twee dagen later Georgië verliet, dat zijn dochter, B., op 26 april 2024 werd aangevallen ten gevolge van dit alles en dat de autoriteiten op 29 april 2024 naar zijn huis kwamen op zoek naar deze documenten (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 22-23). Ook deze verklaringen zijn volgens de commissaris-generaal ongeloofwaardig.

Opnieuw los van de al dan niet geloofwaardigheid van deze verklaringen, wijst de Raad op verzoekers profiel als iemand die een officiële functie bekleedt binnen een oppositiepartij op regionaal niveau, waardoor hij dichter bij de mensen staat en contact heeft met hogere mensen binnen de partij en als iemand die sowieso al gekend was in zijn regio (*ibid.*, p. 12). Aldus is het niet geheel onaannemelijk dat iemand – die door het huidige regime, onder de belofte dat haar kind dat voor het vorige regime werkte en werd gearresteerd als politiek gevangene na de machtsovername zou worden vrijgelaten, werd gevraagd om deel te nemen aan verkiezingsfraude en nadat haar kind nadien niet werd vrijgelaten besloot documenten mee te nemen die dit konden bewijzen (*ibid.*, p. 23) – hem dergelijke documenten zou geven en vragen om deze te verstoppert. In die zin verklaarde verzoeker ook dat zij hem de documenten gaf omdat zij dacht dat de documenten bij hem in goede handen waren (*ibid.*, p. 23). Verder dient te worden gewezen op verzoekers verklaring dat hij na het in ontvangst nemen van deze documenten onmiddellijk belde naar zijn partijvoorzitter, waarna hij de documenten in zijn tweede verblijf achterliet. Gelet op het gegeven dat verzoeker niet bevestigd werd wat hij met zijn partijvoorzitter afsprak met betrekking tot deze documenten, valt niet uit te sluiten dat zij afspraken dat zij de documenten daar ging ophalen en er verdere stappen mee zou ondernemen, en dat verzoeker deze liet voor wat ze zijn, om verdere problemen te vermijden. Inzake verzoekers bewering, dat de autoriteiten hem afliuisterden tijdens zijn gesprek met de voorzitter van zijn partij, wijst de Raad op de door verzoekers in hun verzoekschriften geciteerde informatie waaruit blijkt dat de veiligheidsdiensten mensen afliuisteren en dat de autoriteiten deelnemers die gearresteerd werden tijdens protesten afliuisteren. Waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de aanval op de dochter van verzoekers omwille van het feit dat er drie maanden verstreken tussen het in ontvangst nemen van de documenten en de aanval, wijst de Raad erop dat verzoeker in de tussentijd Georgië verliet. Het is niet onaannemelijk dat de autoriteiten verzoeker en zijn gezin eerst moesten trachten te lokaliseren en enige tijd namen om hun volgende stappen te bedenken.

3.3.2.5. Verzoekers verklaringen over of er in het verleden al dan niet bescherming van zijn nationale autoriteiten voorhanden was naar aanleiding van deze problemen, dienen opnieuw beoordeeld te worden, rekening houdende met het geheel van voormelde vaststellingen.

3.3.3. Nog los van de zwaarwichtigheid van de incidenten in het verleden en van de mogelijkheid tot het zich kunnen beroepen op nationale bescherming in het verleden wijst de Raad er bovendien en bovenal op dat de

beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en dit met betrekking tot zowel de algemene situatie in Georgië, in het bijzonder wat betreft de toegang tot en beschikbaarheid van doeltreffende overheidsbescherming, alsook van de individuele omstandigheden van verzoekers. De Raad benadrukt dat hij er met andere woorden toe gehouden is een volledig en *ex nunc*-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

Te dezen stelt de Raad, op basis van de door verzoekers daags voor de terechtzitting neergelegde aanvullende nota's en het pleidooi van hun advocaat en henzelf ter terechtzitting, vast dat er zich recent heel wat ontwikkelingen hebben voorgedaan in hun land van herkomst. Zo wijzen zij erop dat er recent in Georgië enkele wetten werden aangenomen die het land dichterbij Rusland brengen, zoals een wet die een grote impact heeft op de fundamentele rechten van LGBTQI+-personen en de zogenaamde 'buitenlandse agenten wet' die buitenlandse invloed in Georgië aan banden zou moeten leggen. Verder blijkt uit de bijgebrachte recente informatie dat de partij 'Georgische Droom' de parlementsverkiezingen van 26 oktober 2024 opnieuw won en dat de oppositie – met inbegrip van president Zoerabisjvili – spreekt van vervalste verkiezingen. Desondanks heeft de Georgische Droom in meerderheid zitting genomen in het Parlement. Op dat moment kondigde de premier aan dat het land de procedure om lid te worden van de Europese Unie tot 2028 stopzet. Onder andere naar aanleiding van deze gebeurtenissen ontstonden er massale, aanhoudende protesten in het land waarbij de politie gewelddadig zou optreden. Zoerabisjvili steunt deze protesten en verkondigde, met het oog op de aankomende presidentsverkiezingen in december 2024, dat zij niet zal aftreden. Dat er zich na de parlementsverkiezingen in Georgië van 26 oktober 2024 allerlei ontwikkelingen hebben voorgedaan, is een gegeven van algemene bekendheid. Het Europees parlement heeft eind november 2024 een motie aangenomen over de politieke situatie in Georgië en zijn ernstige bezorgdheid geuit. Uit de door verzoekers in hun aanvullende nota's aangehaalde informatie blijkt dat de protesten in december 2024 nog steeds gaande zijn en dat deze door de Georgische autoriteiten met geweld worden onderdrukt. Uit het aangehaalde rapport van *Amnesty International* van 2 december 2024 blijkt dat honderden demonstranten uiteengedreven en gearresteerd zijn door de politie, en onderworpen zijn aan geweld dat in sommige gevallen neerkomt op marteling en mishandeling, dat er steeds meer meldingen binnenkomen van ernstige verwondingen – gebroken gezichtsbeenderen, breuken en hersenschuddingen bij de gearresteerden – en dat het steeds duidelijker wordt dat de politie zich gedraagt alsof ze een garantie van straffeloosheid van de regering heeft en sporadische gewelddaden van demonstranten, vaak uitgelokt door hun eigen acties, gebruikt als voorwendsel voor repressie. Dit rapport gaat verder door te stellen dat mensenrechtenorganisaties verontrustende gevallen van politiegeweld hebben gedocumenteerd, evenals gevallen van foltering en mishandeling, waaronder het weigeren van medische zorg, dat het recht op een eerlijk proces genegeerd wordt in gerechtelijke procedures en dat niemand die verantwoordelijk is voor deze schendingen van rechten ter verantwoording wordt geroepen, wat een weerspiegeling is van een diepgewortelde cultuur van straffeloosheid.

Gelet op de door verzoekers bijgebrachte informatie bestaat er aldus op heden grote onduidelijkheid over de politieke situatie in Georgië. Zo is het niet duidelijk wie de macht uiteindelijk zal kunnen nemen in het land, hoe zij zullen omgaan met politieke opposanten en of opposanten nog zullen kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten. De door de verwerende partij bij haar aanvullende nota van 2 december 2024 gevoegde COI Focus "*Georgië – algemene situatie*" van 11 december 2023 houdt geen rekening met deze evoluties en is, voor wat betreft de situatie van politieke opposanten, achterhaald. Verder onderzoek naar deze ontwikkelingen en de impact hierop voor verzoekers is cruciaal om hun nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen, zeker gelet op de hierboven gedane vaststellingen en de gemaakte bedenkingen in verband met de omvang van verzoekers profiel.

3.3.4. Gelet op het geheel aan vaststellingen in wat voorafgaat, alsook de elementen die verzoekers aanbrengen in hun verzoekschriften, aanvullende nota's en ter terechtzitting, besluit de Raad dat het onderzoek van de verwerende partij naar verzoekers' vrees voor de Georgische autoriteiten omwille van het politiek profiel van verzoeker niet afdoende is. De vaststellingen die hierboven werden gemaakt, leiden immers tot de conclusie dat er teveel onduidelijkheden en elementen zijn die onderbelicht en/of (nog) niet onderzocht werden. Een verder en gedegen onderzoek, waarbij rekening wordt gehouden met voormelde vaststellingen en in het bijzonder met de nieuwste ontwikkelingen in Georgië, dringt zich dan ook op.

Op basis van de elementen in het dossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in

artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 augustus 2024, worden vernietigd.

Artikel 3

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend vijftwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS